

i dag. Her ligger det veldige mentalhygieniske oppgaver foran oss. Oppgaver som krever et meget inngående og et vidtfavnende studium.

En ting kan vi si med sikkerhet, at den gamle appell om å vende tilbake til naturen, i dag lyder sterkere enn noensinne. Nutidsmennesket må iallfall til sine regelmessige tider ha mulighet for å stemme sin egen livsrytme, sin egen kropps og sitt eget sinns tid inn i den store harmoni med himmel og jord og hav.

De institusjoner som hjelper oss med dette utfører et grunnleggende mentalhygienisk arbeide og dem vier jeg denne lille studie.

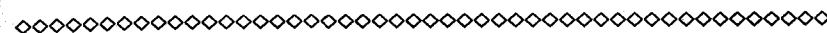
«I dalom leikar sveinane og leiken den er stutt
men dei gamle merkje-steinane, dei standa like trutt».

Vi sender en hjertelig takk til alle dem som sendte oss sine tanker i forbindelse med de problemer vi la frem.

Konklusjonen kan ikke bli annet enn en manende appell til alle: Slutt opp om arbeidet med å trekke menn og kvinner i alle aldre til sjøen, til skogen, til fjellet, — ut i naturen!

Formannen i stum beundring Arne Falkanger

TURKOMITEEN — 25 ÅR

Av Magne Haave

Om 75 år kan TTT (forkortelse for Trondhjems Turistforenings Turkomite) feire 100 år — akk, hvor tiden går.

På et for øvrig meget hyggelig årsmøte i TT (møtet ble holdt i Blåsalen på Grand (Misjonshotellet) ble det foreslått at foreningen skulle gjøre noe mere enn bygge hytter i fjellet. Ungdommelige elementer foreslo en turkomite nedsatt, og tross seig motstand gikk forslaget igjennom. TTT var et faktum, men hadde til å begynne med liten glede av sitt opphav, som nærmest betraktet avkommet som en kilde til megen ergrelse og store utgifter. Ja, det ble tydelig sagt fra at hovedkassen var stengt for bidrag av enhver art. Tross dette tok turkomiteen fatt med det mål for øyet at turer skulle arrangeres og helst på en sådan måte at de også ga penger i en tom kasse. Slik gikk det til at TTT ble litt av en stat i staten, og dette forhold består delvis enda, men nå på en langt hyggeligere måte idet farskapet er godkjent og «barnet» har vist oppriktig hengivenhet for opphavet i form av ganske storstilte gaver.

Gjennom disse 25 år har turkomiteen hatt en nokså konstant ledelse. Formennene har vært: Haakon Aas, Jon Berg, Hilmar Nilsen og Per Vinje. Den første komité besto av følgende ivrige fjelltravere: Haakon Aas, Per Vinje, Magne Haave, Egil Lie, Astri Mittet, Jon Berg og Olaf Jensen. (Møteprotokollens rekkefølge).

De første turene foregikk i nært samarbeide med Dagsposten. Den første skitur gikk til Kjøli gruve. Det var i de dager da det enda var fastboende folk der oppe og gruva var i drift. Navn som

Gjevik og familien Østby er noe som minnes med glede. Disse tok hånd om oss og åpnet sine hjem for sultne og slitne turgåere. Den første sommertur gikk til Snøhetta. Hvem husker ikke Simen Hole og gamle Reinheim? Kaffeslåberas på Snøhattatoppen eller kjøpmann A. Eggen (turens nestor) som serverte kald kylling bak varden på toppen? Eller kanskje de fleste husker skodda som hang grå og ullen mens tåkeluren ulte? Vel er det så at «første gang giver mang en småting rang», og denne fellesturen står for oss som fikk være med med en egen minneglorie.

Det vil føre for langt å nevne alle de hyggelige turer — for det har bare vært hyggelige turer — som har vært arrangert. Vi husker både sommer- og vinterturer. Skitur til Bukkhammeren. Husker du damen som snudde fordi veien ble for lang? Hun hadde hatt alle tiders dag, tross alt. En ungkar i bygda hadde fridd til henne hele tre ganger i løpet av dagen, mens hun oppholdt seg på gården hans. Hun kom velberget fra turen. — Alle skiturene fra Storlien til Meråker? Herlige solskinsdager med gnistrende føre og flotte unnarenn, men også regnvær og tungt føre, men humøret på topp og en egen udefinierbar stemning i kupeen på hjemturen.

Bærturene? Du dumpet rett opp i et hull hvor ingen andre hadde vært før og plukket spann og ryggsekk smekkkfulle på inga tid og drømte om røde tyttebær i tusentall de nærmest følgende netter.

Blomsterturene? Kongsvoll og Mogop? Herlige sommerdager med funn av fjellets fargeprakt og ny viten om norsk natur og dens skjønnhet.

Båtturene? Fullastede skip med TT vimpelen vaiende fra for-toppen. Speakeren som igjennom skipsradioen fortalte om distrik-tene vi reiste forbi, dans på dekk til trekkspilltoner og bare fornøyde fjes på «alle tiders tur».

Bussturene? Litt trangt om plassen, kanskje, men så fikk du strekke på bena på et eller annet historisk sted, og du fikk høre noe du ikke visste før.

Fugleturene? Hvem har ikke ergret seg over at en ikke kjente den eller den fuglelåten en hørte på en tur? Og så var du så for-nuftig at du meldte deg for å bli med på en kveldstur i vår herlige Bymark og fikk fagmannen til å plukke ut de forskjellige fugler

i en stille sommerkveld, mens hele fuglekoret sang sin hymne til en dalende dag i «midnattssolstemning».

Felles for alle turer var at dette med mat og drikke var ordnet på forhånd. Komiteen hadde til og med kaffe og kaffekjeler nok til alle som ikke hadde tenkt så langt.

For å stimulere interessen og deltakelsen i fjellturene på sommer-føret har Turkomiteen bestemt at på alle nye topper på over 750 m. o. h. skal TT vimpelen forankres i toppens varde.

Siden denne beslutning ble fattet er følgende fjelltopper pyntet med vimpelen: Stenfjellet (903 m. o. h.), Fonnfjell (1098 m. o. h.), Storkluken (1108 m. o. h.), Røsshauget (1111 m. o. h.) og Lillekluken (940 m. o. h.).

Til neste jubileum håper vi at ennå flere topper er besteget av deltakere i våre fellesturer.

Pussige episoder? Mange av dem. Husker du mannen som trop-pet opp på stasjonen iført smoking — skulle være med på skitur? Latteren runget og vi tenkte med sorg på smokingens skjebne. Men vi ble lange i fjeset på Storlien, da mannen presenterte seg i knickers og annorak. Det hele var ordnet på forhånd. Han m å t t e delta i et selskap lørdag kveld, men ville ikke forlise søndagens fellestur. Derfor stod kufferten på toget alt og skifte foregikk i kupeen mens latteren igjen runget, men denne gang ikke over den smokingkledte, men over oss som ble grundig snytt for synet av en noe uvanlig antrukket skiløper.

Husker du fjordturen til Sletringen fyr? Mastetoppen tok telefon-ledningen og gjorde telefonen taus der ute i øygarden. Begiven-heten ble nevnt i en trådløs telefonsamtale over Rørvik radio, snappet opp av andre og forvrengt slik at mange familier inne i byen ventet med angst på ferdens utfall.

Husker du deltakeren som ble borte etter turen? Etter hjem-komsten forutsetter vi alltid at deltakerne går pent og skikkelig hjem. Denne mannen hadde ikke gjort det. Sent på kvelden ble det en utstrakt telefonrassia mellom komitemedlemmene om hvor man-nen sist var sett. Enden på det hele ble at noen av komiteen bestemte seg for å dra opp i fjellet for å lete neste morgen. Løsningen kom utpå natten pr. telefon. Karen hadde gått i Palmehaven for å slukke

en intens tørste og satte dermed sin egen familie i alarmtilstand. Turkomiteen var ikke blid den natten.

Ja, slik kunne vi sitte og minnes, men det skulle jo være en liten omtale av turkomiteen, som altså fyller 25 år.

De forskjellige turkomiteer gjennom årene har vært flinke til å behandle penger. Det ble alltid beregnet et tillegg i alle billettpriser for den servise som ble ytet, men både Norges statsbaner og andre trafikkelskaper var villige til å gi spesialpriser. På den måten ble det penger både til nødvendig avertering og annen reklame, kjøp av utstyr til turene (sykemateriell) og enda ble det litt å legge i kassa også. Bankboka vokste, og snart kom de dager da komiteen kunne vise sitt ansikt. Da hovedforeningen begynte å tenke på 50-års jubileet, oversendte turkomiteen kr. 250.— som dens bidrag.

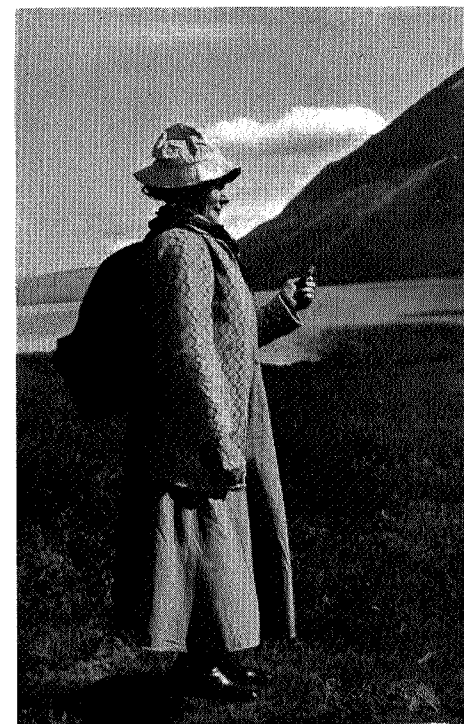
For å gjøre forholdene tilfjells lettere og sikrere deltok turkomiteen med kr. 1000.— til telefon på Storerikvoll. I 1939 betalte turkomiteen 8 dagers reise og opphold til 2 av våre hytter (pikene på Gjevilvasshytta og guttene på Nedalshytta) for ca. 30 skolebarn som ellers ikke kunne få komme på landet. Etter krigen har turkomiteen gitt kr. 500.— til en god lysbildefremviser (5×5 cm) for foreningen. Det største bidrag er imidlertid de 4 blinkfyr som hovedforeningen har fått til Schulzhytta, Storerikvollen, Nedalshytta og Trollheimshytta — verdi ca. kr. 5000.—. Alle disse gaver vitner om en god tanke som bragte gode resultater. Turkomiteen har vist initiativ og pågangsmot, omtanke og hjertelag. Det bør nevnes at alt arbeide i komiteen har vært ubetalt. Tenk på hva det vil si. De fleste turer har vært gått opp på forhånd av en eller flere i komiteen — slikt var bare hobby og søndagsmoro.

Foruten formennene gjennom 25 år og den første komite vil vi nevne de to som nå ikke er mere. . . . Jon Berg, en utpreget friluftsmann med mange fellesturer på samvittigheten. Humør og sjarme parret med omtanke og fornuftig disponering var trekk som vi husker hos Jon Berg. Kristoffer Eriksen var en av de stille i laget, men så visste han så meget mere enn andre. Gjennom mange år som fjellskiløper og fisker hadde han skaffet seg førstehånds kunnskaper om det meste av Trøndelag. Vi var derfor så trygge når'n

Stoffer var med. Han tok det lognt og lunt og kom alltid fram, og da måtte'n Lars over, om det så var i brekkvogna på jernbanen.

Det er ikke ofte turkomiteen har fått hederlig omtale i årboka, men i år bør det skje. Arne Falkanger betraktet turkomiteen som noe av det viktigste for TT's vekst og ga den alltid honnør og full støtte.

Vi ønsker turkomiteen tillykke med jubileet og takker for det utmerkede arbeide den har utført i alle år. Vi legger til det håp at komiteen også i årene som kommer må vise samme pågangsmot som hittil, til glede for komitedlemmene selv og til gagn for TT.

Et tidsbilde

Trygve Reidar